
Torre de Portopí

Autor:

Data de publicació: 20-01-2026

La Torre de Senyals és una construcció que forma part d'una xarxa de torres de comunicació de l'edat mitjana o "Réseau des tours à signaux" (Xarxa de Torres de Senyals). En francès, sovint es descriu com a "chaîne de tours à signaux" (una cadena de torres de senyals), que probablement es tradueix com a "cereal" en la vostra lectura (la paraula francesa per a "cadena" és chaîne, que sona similar a chène o chenille, tot i que probablement només era un error de programari de traducció per a "chain/series"). Aquests són els detalls sobre aquesta xarxa a Cotlliure: El sistema: Aquesta era una sofisticada xarxa de comunicació utilitzada pels reis de Mallorca als segles XIII i XIV. Permetia enviar missatges a través de la regió del Rosselló utilitzant fum durant el dia i foc durant la nit. Les torres clau: Tour Madeloc: Situada a la part alta de Cotlliure (a 650 m), és la part més famosa d'aquesta cadena. Vigilava el mar i la costa. Tour de la Massane: Una altra torre d'alta muntanya que comunicava amb Madeloc. Fort Saint-Elme: La torre al cor d'aquest fort (la fortalesa en forma d'estrella situada al turó entre Cotlliure i Port-Vendres) era originalment una d'aquestes torres de senyals medievals abans que es construís el fort al seu voltant al segle XVI. La connexió amb l'església: L'església que heu esmentat (Notre-Dame-des-Anges) és famosa perquè el seu campanar rodó era originalment un far medieval (phare) que també servia com a punt de referència defensiu i enllaç en el sistema de senyalització del port abans que es convertís en un campanar al segle XVII. És una peça fascinant de la història: un sistema de "telègraf" medieval que podia enviar una alerta des de la frontera espanyola fins a la capital regional, Perpinyà, en només uns minuts.

La torre senyals de Portopí

La Torre de Senyals es va construir el segle XIII per fer senyals als vaixells que entraven al port, que el segle XV s'amplià amb un segon cos. La torre tenia la funció de tancar el port amb una cadena que anava fins a la Torre de Paraires, a l'altre cap del port. També tenia la funció d'anunciar el nombre i el tipus de vaixells que entraven al port, primer mitjançant un sistema de bolles negres i després amb banderes. El 1617, amb el trasllat del far, la torre perdé la seva antiga funció defensiva, que no era necessària precisament per la construcció del Castell de Sant Carles, que havia motivat el trasllat del far, però mantengué la funció de senyalització de vaixells.[1][2]

La torre ja apareix citat com a far en un codicil del testament del rei Jaume II de Mallorca, conservat a la Biblioteca Nacional de París, amb data 12 de setembre de 1300, de manera que ha de ser per força anterior. Era anomenat Torre del Faraó, que era el nom antic dels fars. El primitiu far es trobava en el lloc ocupat avui pel Castell de Sant Carles. En aquell temps el far s'encenia cada dia des del 8 de setembre fins Pentecosta, i estava il·luminat mitjançant petites llums de xapa de ferro allotjades en un bastidor a l'interior de la llanterna i amb metxes sostingudes per mitjà de suros i alimentades amb oli.